

Ergo liberi sunt filii. dicitur gloriā. Si in quib[us] regno filii illi regis q[uod] regno illi p[ro]fessi sunt liberi: tunc filii regis illi cui oia regna subdūt in quib[us] regno libi eē obdet. sed xpi p[ro]fitem p[ro]ficiuntur filii dei: sicut illud Iohannes p[ro]p[ter]a. Dedit eis p[re]tem filios dei fieri his q[uod] credunt in nos eis. q[uod] non tenet p[ro]p[ter]a secularibus obedire. ¶ P[ro]p[ter]a. Ad R[ecordationem] o[ctava] d[omi]ni. Mortificari estis legi p[ro]p[ter]a co[st]um p[ro]p[ter]a. et loq[ue]r[er]e de lege dina veteri testamēti. sed minor est lex humana p[ro]p[ter]a quā hoies secularib[us] potestatib[us] subdūt q[uod] lex dina veteri testi. q[uod] multo magis hoies p[ro]p[ter]a q[uod] sunt facti mēbra corporis xpi libant a lege subiectōis q[uod] seculari bus p[ri]ncipib[us] astrigebātur. ¶ Latronib[us] q[uod] violētiā op[er]nunt hoies obedire nō te[n]et. sicut Aug[ustinus] dicit in 4[ora] de cimi dei. Remota iusticia q[uod] sunt regna nisi magna latrocinia. cū g[ener]aliter p[ri]ncipū seclaria pluriq[ue] cū iustitia exerceantur. uel ab aliq[ue] iusta usurpatione p[ri]ncipatū supserit vī q[uod] nō sit p[ri]ncipib[us] secularib[us] obediēdū a xpianis. ¶ Sed h[oc] est q[uod] dicit ad Titum 3[ora]. Ammone illos p[ri]ncipibus et p[ro]p[ter]a subditos esse. et i. Petri. 2[ora]. Subiecti estis oī humane creature. p[ro]p[ter]a deū: siue regi q[uod] p[er]cellenti: siue ducib[us] tāq[ue] ab eo missis. ¶ R[ecordationem] o[ctava] d[omi]ni q[uod] fides xpi ē iusticie p[ri]ncipiū et causa: sicut illud R[ecordationem] o[ctava] d[omi]ni. Justicia dei p[ro]fidez ibi xpi. et iō p[ro]fitem xpi nō tollit ordo iusticie sicut magis firmat. ordo aut iusticie regrit ut inferiores suis supiorib[us] obediāt. alter n. nō posset humana rex status conseruari. et ideo p[ro]fitem xpi nō excusat fideles q[uod] p[ri]ncipib[us] secularib[us] obediēteneat. ¶ Ad p[ri]mu[m] q[uod] sicut s[ic] dictū ē: seruitus q[uod] bōhoi subycif ad corpus p[ri]net nō ad alia que libera manet. nūc aut in statu huī vi te p[ro]g[ress]ā xpi liberamur a defectibus aie: nūc aut a defectibus corporali: ut p[ro]p[ter]a ap[osto]lū ad R[ecordationem] o[ctava] d[omi]ni qui dicit de seipso. q[uod] mente seruit legi dei: carne aut legi p[ro]p[ter]a. et ideo illi qui sunt filii dei p[ro]p[ter]a gratiā: liberi sunt a spūali seruitute p[ro]p[ter]a: nō aut a seruitute corporali q[uod] temporalibus oīis tenet astricti ut dicit gloriā. sicut illud i. ad Thymos. 6. Quicunq[ue] sunt sub iugo sui tē. ¶ Ad secundū d[omi]ni dicēdū q[uod] lex vet[er]a fuit figura noui testi. et iō debuit cessare vītate veniente. nō aut est filie de lege humana p[ro]p[ter]a quāz bōhoi subycif bōhoi: et tñ etiā ex lege dina bōte netur bōhoi obediāt. Ad tertiu dicēdū q[uod] p[ri]ncipib[us] seclaria in tātu bōte obedire tenet iquātu ordo iusticie regrit. et iō si nō habeat iustiz

p[ri]ncipatū s[ic] usurpatū: uel s[ic] iusta p[re]cipiant: nō tenentur eis subditi obedire nisi forte p[ro]p[ter]a accēs p[ro]p[ter]a vitādū scādalū uel p[ro]culū.

Cinde consi

drādū ē de iobia. Et circa h[oc] q[ui]rūf duo. p[ro]p[ter]a vītū sit p[ec]catum mortale. 2[ora] vītū sit grauissimū p[ec]catorū.

Ad primū sic proce

dif. Vide p[ro]p[ter]a inobia non sit p[ec]cātū mortale. De n. p[ec]cātū ē iobia ut p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a dissimilatio Ambr[us] sup[er] positā. sicut iobia ēēt p[ec]cātū mortale oē p[ec]cātū esset mortale. ¶ H[oc] Breg[us] dicit. 3[ora] moral. q[uod] inobia oritur ex inani gloria. sicut inani gloria nō ē p[ec]cātū mortale. q[uod] nec iobia. ¶ Tūc dicit aligs eēt obediēt q[uod] supiori p[re]cepta multiplicat q[uod] vix aut nunq[ue] oīa p[ro]p[ter]a obseruari. si q[uod] iobia ēēt p[ec]cātū mortale: seq[ue]ret p[ro]p[ter]a bō nō posset vitare mortale p[ec]cātū: q[uod] ē īconveniens. nō q[uod] iobia ē p[ec]cātū mortale. H[oc] ē q[uod] ad R[ecordationem] o[ctava] d[omi]ni ad Thymos. 3[ora] inter alia p[ec]cātū mortalia cōputat parētib[us] nō obdiētes.

R[ecordationem] o[ctava] d[omi]ni q[uod] sicut s[ic] dictū est: p[ec]cātū mortale ē q[uod] trias caritatip[er]a quā ē spūalis vita. caritate aut diligēt deo: et p[ro]p[ter]a primū. exigit autē ca[re]tā deī ut ei mādat obediāt ut s[ic] dictū ē. et iō inobediēt eēt dīnis p[re]ceptū ē p[ec]cātū mortale q[uod] dīne dilectioni triū. iō p[re]ceptis at dīnis triñef q[uod] etiā supiorib[us] obediāt. et iō etiā in obediētā q[uod] q[uod] iobediēt ē p[re]ceptū supiorū est p[ec]cātū mortale q[uod] dīne dilectioni triū sicut illud ad R[ecordationem] o[ctava] d[omi]ni. Qui p[ro]p[ter]a resistit: dei ordinatio nū resistit. trias i[us]up[er] dilectioni primū incūtum supiorū primo subtrahit obiam quā ei debet. ¶ Ad p[ri]mu[m] q[uod] dicēdū q[uod] illa dissimilatio amb[ig]ua d[icitur] de p[ec]cātū mortali q[uod] habet p[er]petuum p[ec]cātū rōnem. p[ec]cātū autē veniale non est inobia: q[uod] nō ē h[oc] p[re]ceptū: sicut p[er] preceptū nec etiā oē p[ec]cātū mortale est ioba p[ro]p[ter]a et p[ro]p[ter]a se loquēdo: sicut solū tūc q[uod] aligs p[re]ceptū. cōtempnit: q[uod] ex fine morales actus specie h[ab]it. cu[re]t autē facit aliqd h[oc] p[re]ceptū non p[ro]p[ter] p[re]ceptū con[tem]ptū s[ic] p[ro]p[ter] aliqd aliud: ē inobia mālie tñ: sicut p[ri]net formalit ad alia spē p[ro]p[ter]a. ¶ Ad secundū dicēdū q[uod] iānis gloria appetit maſturbationē alicui excellētie. et q[uod] videat ad quādam excellētiā p[ri]net q[uod] bōhoi p[re]ceptū alterius nō subdat: inde ē p[ro]p[ter] iobia ex iāni gloria oritur.

nihil autem prohibet ex pecto veniali oriri mortale: cu[m] veniale sit dispositio ad mortale. **A**d tunc dicendum quod nullus obligat ad impossibile et id si tot precepta plateruntur alius in gerat seu iniungat quod subdit ea implere non possit: excusat a pecto. et ideo plati abstinere debet a multitudine preceptorum.

Ad secundum sic pro

cedit. Videlicet quod inobia sit gravissimum pectum. Dr. n. p. Reg. i. Quasi pectum arioladi est repugnare et quod scelus idolatrie nolle acqesce re. sed idolatria est gravissimum pectum ut sed huius est. quod inobia est gravissimum pectum. Illud pectum de eis in spiritu sancti per quod tollitur impedimenta pecti ut sed dictum est. sed inobiam tenet hoc pceptum quod maxime retrahit hominem a peccando. quod inobia est pectum in spiritu sancti. et ita est gravissimum pectum. **A**pulis dicit ad Ro. 13. quod per unius inobiam pectores multi constituti sunt. sed causa videtur esse potior effectu. quod inobia videtur esse quam pectum quod alia quod ex ea causatur. **S**ed hoc est quod gravitas est tenet pceptum quod pceptum. sed quod pectum est ipsa persona pceptis: sicut per de blasphemiam et homicidio. quod inobia non est gravissimum pectum. **B**eauteus dicit quod non ob inobia est equaliter pectum. Potest nam verba inobia esse gravior altera duplicit. Uno ex pcepto pceptiatur. et unus. non oem cura hoc apponere debeat ad hoc quod cuiuslibet superiori obediatur: tamen magis est obituari quod homo obediatur at superiori quam inferiori pcepti. cuius signum est quod pceptum inferiori ptermittit si sit pcepto superius trium. unde sequitur quod quanto superius est ille quod pceptum tamen ei inobedienter esse sit gravatum. et sic inobedienter esse deo est quam quod inobedienter esse homini. ex parte pceptorum. non nam pceptis equaliter vult impleri omnia quod mandat. magis non unusquisque pcepti ens vult finem quam id quod est finis proprius. et ideo tanto est inobia gravior quanto pceptum quod quis pterit magis est de intentione illius quod pcepit. **E**t iste pceptum quod est dei manifestum est quod quanto pceptum dat de meliori tanto est ei inobia gravior: quia cum voluntas dei per se feratur ad bonum: quanto aliud est melius tanto deus vult illud magis impleri. unde quod inobedienter est pcepto de dilectione dei graviter peccat quam quod inobedienter est pcepto de dilectione primi. voluntas autem hominis non sicut magis feratur in melius. et id ubi obligamur ex solo hominibus pcepto non est quam pceptum ex eo quod maius bonum pterit: sed ex eo quod pterit illud quod est magis de intentione pceptientis. **T**unc ergo oportet fidei dictionis

inobie quod datus dicitur pcepto gradibus comparare. nam inobia quod tenet dei pceptum ex ipsa ratione inobie gravatum est pectum quod pectum quod peccatum in hominem est cerneretur inobia dei. et hoc id dico: quod quod pceptum peccatum: etiam quod dei pceptum agit. si tamen in aliquo potiori pceptum dei tenet adhuc pectum quem esset inobia aut quod tenet pceptum hominis lenior est pecto quod tenet ipse pceptis: quod ex reverentia pceptis pcedere debet reverentia pcepti. et si milie pectum quod directe pertinet ad intentionem dei sic blasphemia et aliquid hoc in ob inobia est etiam semota per intellectum inobia a pecto que est illud pceptum in quod tenet solu dei pceptum. **A**d primus ergo dicendum quod illa comparatio Samuelis est equaliter sed similitudinis: quod inobia reducatur in intentionem pcepti dei sicut et idolatria licet idolatria magis. **A**d secundum dicendum quod non ob inobia est pectum in spiritu sancti: sed solu illa cui obstinatio adhibetur non. intentionis cuiuscumque quod pceptum impedit ostensum pectum in spiritu sancti alioquin cuiuslibet boni intentionis esset pectum in spiritu sancti: quod per quod libet bonum potest hoc impediri a pecto. sed bonorum illorum intentionis facit peccatum in spiritu sancti quod directe ducitur ad priuam et remissionem pcepto. **A**d tertium dicendum quod primus pectum primi parvitis ex quo in ob inobia emanauit non fuit inobia fidei qui est spale peccatum: sed supbia ex quo homo ad inobiam processit. unde apostolus in verbis illis videtur accipere iuste diuinitatis fidei qui generaliter se habet ad omnem peccatum.

Ende consi

Aderendum est de gratia sine gratitudine et ingratitudine. Circa gratiam autem quoniam sex. per gratiam sit spalis virtus ab aliis distincta. secundum quis teneat ad maiores gratias actiones deo utrum innocentes vel penitentes. tertius sit teneat homo ad gratias beneficium humanum reddendas. quartus sit retributio gratiarum sit differenda. quintus sit mensuranda fidei acceptum beneficiu vel secundum datum affectum. sextus sit oporteat aliquid maius reponere.

Ad primus sic proce

dit. Videlicet quod gratia non sit virtus spalis ab aliis distincta. Maxima nam beneficia a deo et a parentibus accepimus. sed honor quem deo retribuimus pertinet ad virtutem religionis. honor autem quem retribuimus parentibus pertinet ad virtutem pietatis. ergo gratia sine gratitudine non est virtus ab aliis distincta